

Kurban emrinin hikmetleri

Vildan Hanım: “Zilhiccenin onunda neden kurban kesilmektedir?”

TEMEL SEBEP EMİRDİR

Zilhiccenin onunda, yani kurban bayramı gününde kurban kesmenin temel sebebi emirdir. Bu bir Allah emridir ve bizzat Peygamber Efendimiz (asm) uygulamıştır.

Hz. Peygamber (asm) şöyle buyurdu: “Zaman, döne döne Allah’ın arz ve semâvâtı yarattığı gündeki düzenini tekrar buldu. Sene on iki aydır. Bunlardan dördü haram aydır. Haram aylar da üç tanesi peş peşe gelir: “Zülkade, Zü’lhicce ve Muharrem. Bir de Cumâdî ve Şâban ayları arasında yer alan Mudarlılar’ın Receb’i.” Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sordu:

“- Bu ay hangi aydır?” Biz: “Allah ve Resûlü daha iyi bilir” dedik. Bir müddet sustu. Biz ayın ismini değiştirecek zannettik. Ancak şunu söylediler:

“- Bu zilhicce değil mi?”

“- Evet!” karşılığını verdik. Devam etti:

“- Peki, burası neresidir?” Biz:

“- Allah ve Resûlü daha iyi bilir” cevabını verdik. Yine sustu ve biz bölgenin ismini değiştirecek vehmine kapıldık.”

“- Burası haram bölge değil mi?” dedi.

“- Evet” dedik.

“- İçinde bulunduğunuz gün nedir?” diye tekrar sordu, biz yine:

“- Allah ve Resûlü daha iyi bilir” dedik. Tekrar sustu ve biz yine günün ismini değiştirecek zannına düşmüştük ki:

“- Kurban günü değil mi?” dedi.

“- Evet” cevabımız üzerine sözüne devam etti:

“- Bilin ki, kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız birbirinize kesinlikle haramdır, tıpkı bu yerde, bu ayda şu gününüzün haram olması gibi. Rabbinize kavuştuğunuz zaman sizi yaptıklarınızdan hesaba çekecek. Sakın benden sonra birbirinizin boyunlarını vuran kâfirler olmayın. Bu söylediklerimi duyanlar, duymayanlara ulaştırınsınlar. Bazen söz kendisine ulaştırılan kimse, ulaştırılan sözü, bizzat dinleyenden daha iyi beller.” Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sonra şunu ekledi: “Tebliğ ettim mi, tebliğ ettim mi?” Üç defa tekrarladı.

“- Evet” cevabımız üzerine:

“- Ya Rabbi şâhid ol!” dedi.

“Ardından Hz. Peygamber (asm) beyazı galebe çalan alaca iki koyun kesti. Koyunun bir parçasını aramızda taksim etti.”¹

KURBAN TAKVADIR

Kurbanın özünde Cenab-ı Allah’a bir şey adayarak Allah’a yaklaşma vardır. Cenab-ı Allah’a ilk kurbanı Hazret-i Âdem’in (as) ilk çocuklarından Hâbil ile Kâbil adanmışlar ve Hâbil bir koyun, Kâbil ise bir deste buğday takdim etmişlerdi.

Habil’in kurbanı kabul edildi.²

Keza bir başka Zilhicce gününde de Hazret-i İbrâhîm Aleyhisselâm çok ağır bir imtihana tabi tutuldu. Zilhicce’nin sekizinci günüydü ve rüyasında oğlunu Allah’a kurban ediyordu. Bu rüyanın sadık bir rüya olup olmadığını araştırırken, Zilhicce’nin dokuzuncu günü aynı rüyayı tekrar gördü. Zilhicce’nin onuncu günü (Kurban bayramının birinci günü), üçüncü defa aynı rüyayı görünce bunun bir vahiy olduğunu anladı. Cenab-ı Hak bu emrini kesin bir şekilde bir defada indirmemiş, arka arkaya rüyalarla Hazret-i İbrâhîm’i (as) buna hazırlamıştı. Bu emre Hazret-i İsmâil de (as) teslim olmuştu.

Hz. İbrahim (as) oğlu İsmâil’i kesmek üzere yatırınca vahiy geldi:

“Biz ona: “ Ey İbrahim!” diye seslendik. Rünyayı gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız. Bu, gerçekten, çok açık bir imtihandır. Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik. Geriden gelecekler arasında ona (iyi bir nam) bıraktık: İbrahim’e selâm! dedik. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü’min kullarımızdandır.”³

KURBANLIK SEKİZ HAYVAN

Hazret-i İbrâhîm (as) Cebrâil’in indirdiği koçu Zilhicce’nin onuncu günü kurban ediyor. Böylece Zilhicce’nin onuncu günü kurban kesmek bir İbrâhîm Aleyhisselâm sünneti olarak sabit kılınıyor. Dinimiz koçla beraber dişili erkekli sekiz hayvanı⁴ kurban bayramında kurban etmeyi vacip kılıyor.

Bu sekiz hayvan Bedüzzaman’ın ifâde buyurduğu gibi, etinden kılına, boynuzundan bağırsaklarına, sütünden dışkısına her yönüyle nimet olan dişili erkekli koyun, keçi, sığır, manda ve devedir.⁵

DİPNOTLAR:

1. Buhârî, Hacc 132, Edâhî 5; Tefsîr, Berâe 8, Bed’i’l-Halk

2. Fiten 8, İlim 9; Müslim, Kasâme 29, (1679); Ebu Dâvûd, Hac 6

3. (1947) 2 Mâide Sûresi: 27 3 Sâffât Sûresi: 100-111

4. Zümer Sûresi: 6

5. Lem'alar, s. 368